

des det, at Generaldirektoratet med flere Lokaler kunne anbringes i selve Postbygningen ved paa den projekterede Bygning at føje en Etage til. Men denne Tilføjelse af en Etage er sket paa de Tegninger, der ere tilstillede os. Bemærkningerne og de øvrige Aktstykker have altsaa ikke ganske fulgt Skridt med hinanden.

Det ligger der nu ikke stor Vægt paa, men det hænger noget sammen med, at der er noget ikke fuldt tilendebragt i dette Lovforslags Forberedelse. Det viser sig navnlig paa det væsentlige Punkt, som er Bekostningen. Det foreslaas, at Bygningen opføres til en Bekostning af 2,283,677 Kr. Men gaar man til de Bilag, hvorpaa dette Forslag hviler, finder man der angivet en anden Sum, nemlig 2,077,677, saaledes at der ikke er Overensstemmelse mellem det til Grund liggende Forslag og Motiverne. Naar man saa gennemgaar Motivernes Opstilling af Udgifterne, vil man maaske være tilbøjelig til straks at tro, at det var den paa-satte Etage, der gjorde Forskellen, men det er det slet ikke; den er taget med her. Forskellen viser sig at skyldes Tunnelen, som staar under de to sidste Poster i Motiverne. Disse udgøre tilsammen 206,000 Kr., nemlig 156,000 og 50,000. Der er altsaa saadan en Uoverensstemmelse i de væsentlige Tal, at det tyder paa, at Forslaget ikke er ganske tilstrækkelig bearbejdet. Men det hænger atter sammen med, at Lovforslaget egentlig er saa grumme lidt oplyst med Hensyn til det økonomiske. Her er Tale om en Bevilling paa over 2 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og saa ventner man naturligvis et specificeret Overslag, et i Enkeltheder gaaende Overslag. Men ser man Overslaget efter i de skrevne Bilag, er den første enkelte Post, der findes, oppe paa en halvanden Million. Der oplyses intet som helst der ud over. Posten bestaar af een Linie og lyder paa 1,552,000 Kr. Det oplyser jo intet som helst, og de følgende Detailposter, der tilsammen, naar man fraregner Honorarposterne, ikke ere flere end 13 Poster hver paa een Linie, ere store Poster paa 50,000, 33,000, 90,000 og flere saadanne. Der findes ingen som helst Oplysninger om Enkeltheder, ikke en eneste Materialepris, saasom paa Sten, Jern, Træ og deslige, ikke en eneste Arbejds løn, kort sagt, alle Oplysninger om Enkeltheder mangle. Det maa jo selvfølgelig være en Sag for den følgende Bearbejdelse eventuelt i et Udvalg at skaffe tilstrækkelige og forhaabentlig fyldestgørende Oplysninger

derom. Summen er meget stor. Hvorvidt den er for stor eller maatte findes passende, vil først en Gennemarbejden af Enkelthederne, som slet ikke foreligger, kunne give ret Begreb om.

Men der er en Post, som jeg finder Anledning til her, som jeg lejlighedsvis har gjort det tidligere, at gøre Indsigelse imod. Det er nemlig den, at Arkitekter for Statsarbejder opføre deres Honorar procentvis. Ærede Medlemmer, som have delt Mening med mig, og jeg have gentagne Gange gjort Indsigelse derimod. Vi lægge deri ikke nogen Mistanke mod Arkitekterne, men vi anføre det ganske simple Faktum, at den procentvise Beregning er lagt som en Fristelse eller Tilskyndelse for Arkitekterne til at bringe Overslagets Summe op eller i alt Fald til at hindre, at de komme ned. Det er ingen som helst Mistæneliggørelse, men det er blot en Paapegen af det rent faktiske og ganske menneskelige. Arkitektens Honorar til denne Bygning udgør i Henhold til Procentberegningen 52,000 Kr. Jeg tillader mig at mene, at det er et højt Honorar, men jeg tillader mig ogsaa at tro, at hvis Arkitekten ikke mente, han skulde følge en Beregningsmaade som den, jeg har nedlagt Indsigelse imod, nemlig den procentvise, vilde han heller ikke have opført dette Tal. Ingeniøren, som har at gøre med mindre Værdier, kommer paa Grund af den procentvise Beregning op til et Honorar for hans Vedkommende af 13,000 Kr. Det er paa dette Byggeforetagende en Honorarsum af 65,000 Kr. — naturligvis ganske uden Hensyn til Konduktørbetalingerne, der ere opførte særskilt og ingenlunde lave. Det er et Punkt, det er værd at have for Øje, og jeg vil her atter meget henstille, at Staten forlader, frabeder sig, forbyder den procentvise Honorarberegning.

For øvrigt, naar vi have et Bygningsforetagende, der, om det end ikke er det største, vi have, dog er et Millionforetagende, forekommer det mig ikke ganske urimeligt, at man udbyder en Konkurrence derom. Man faar da det bedste, vi have af faglig Dygtighed her i Landet, til at give det bedste, de formaa, først og fremmest med Hensyn til Bygnings Indretning, dernæst med Hensyn til Bygnings Udseende. En saadan Konkurrence vilde egentlig have forekommet mig rimelig i dette Tilfælde. Jeg er ikke blind for, at Bygnings Forbindelse med Personbanegaarden kræver et specielt Studium af Jernbaneforhold, men derfor